

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 656/2025-43

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného URBAN & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, a maloletej sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej zákonným zástupcom – otcom [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], právne zastúpenej advokátkou JUDr. Katarínou Drobnou, LL.M., Kozia 29, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/257/2022 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/257/2022 **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Malacky sa **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/257/2022 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi v 1. rade **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **700 eur** a sťažovateľke v 2. rade **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **1 400 eur**, ktoré im **je** Okresný súd Malacky **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Malacky **je p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi v 1. rade trovy konania **474,59 eur** a zaplatiť ich právnemu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Okresný súd Malacky **je p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke v 2. rade trovy konania **385,84 eur** a zaplatiť ich právnemu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
6. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 656/2025 z 13. novembra 2025 a uznesením sp. zn. II. ÚS 576/2025 zo 16. októbra 2025 prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavné sťažnosti sťažovateľa v 1. rade, doručení ústavnému súdu 30. septembra 2025 (doplnenou podaním doručeným 22. októbra 2025, pozn.), a sťažovateľky v 2. rade doručení 30. septembra 2025, ktorou sa obaja zhodne domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na spravodlivý proces a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/257/2022. Súčasne navrhujú, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie každému 7 000 eur a náhradu trov konania. Po prijatí ústavnej sťažnosti sťažovateľka v 2. rade podaním doručeným ústavnému súdu 22. októbra 2025 doplnila ústavnú sťažnosť o aktualizáciu procesného stavu napadnutého konania bez zmeny sťažnostného návrhu.

2. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností sťažovateľov doručených v rovnaký deň a namietajúcich identické práva ich ústavný súd uznesením č. k. PLs. ÚS 85/2025-5 zo 17. decembra 2025 spojil na spoločné konanie ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 656/2025.

3. Z obsahu ústavných sťažností a ich príloh vyplýva, že sťažovateľ v 1. rade sa návrhom z 10. novembra 2022 domáhal zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej dcére ako sťažovateľke v 2. rade. Okresný súd vykonal niekoľko súdnych pojednávaní a v napadnutom konaní rozhodol rozsudkom vyhláseným 26. septembra 2025. Podľa sťažovateľov okresný súd postupoval nesústredene pri určovaní termínov súdnych pojednávaní, ktoré nariadil s odstupom niekoľkých mesiacov, pričom po druhom pojednávaní vykonanom 13. júla 2023 sa ďalšie uskutočnilo až po jednom roku a ôsmich mesiacoch, a to 13. marca 2025. Rozporovali aj priebeh znaleckého dokazovania, keď okresný súd uznesením č. k. 9P/257/2022-297 z 27. septembra 2023 nariadil znalecké dokazovanie, avšak znalecký posudok bol predložený až po predĺžení lehoty na jeho vypracovanie 13. januára 2025 (lehota predĺžená o 40 dní 11. októbra 2024, pozn.). Sťažovateľ v doplnení ústavnej sťažnosti zopakoval už prednesené skutočnosti.

II.

Argumentácia sťažovateľov

4. Podľa sťažovateľov predmet napadnutého konania patrí k bežnej rozhodovacej činnosti súdov, svojím správaním k vzniku prieťahov neprispeli a ich existenciu spôsobil nesústredený postup okresného súdu, najmä pri nariadovaní termínov súdnych pojednávaní a v rámci znaleckého dokazovania. Na podklade uvedeného a s opakovaným dôrazom na predmet napadnutého konania vyžadujúci si osobitnú rýchlosť konania odôvodnili zásah do svojich namietaných práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

III.

Vyjadrenie okresného súdu

5. Predsedníčka okresného súdu na podklade vyjadrenia zákonnej sudkyne a podrobnej chronológie úkonov od začiatku napadnutého konania vyjadrila presvedčenie o plynulom konaní v prejednávanej veci, akcentovala opakované návrhy rodičov maloletého dieťaťa na nariadenie neodkladných opatrení a s tým súvisiace odvolacie konania, násobné zmeny v osobe tlmočníka, ako aj vyhlásenie rozsudku č. k. 9P/257/2022-1673 z 26. septembra 2025 (ďalej aj „rozsudok okresného súdu“), ktorý bol zákonnou sudkyňou vyhotovený 10. novembra 2025 a v rovnaký deň aj expedovaný účastníkom konania. Súčasne upozornila na obsahovo identickú ústavnú sťažnosť, ktorú sťažovateľ v 1. rade ako zákonný zástupca podal aj za svoju maloletú dcéru ako sťažovateľku v 2. rade, a preto navrhla spojiť konania pred ústavným súdom na spoločné konanie, a z dôvodu rovnakého obsahu ústavných sťažností, hoci spísaných dvomi odlišnými právnymi zástupcami, posúdiť účelnosť náhrady trov konania.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

IV.1. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru:

7. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny (to platí, aj pokiaľ ide o právo na pojednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020, I. ÚS 38/2025).

8. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou [m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci Frydlender v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96, a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00] zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitost' veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

9. Z hľadiska povahy veci ústavný súd uvádza, že napadnuté konanie nie je právne zložitú, pretože konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností tvoria štandardnú a pomerne početnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov. Napadnuté konanie je však čiastočne skutkovo zložitú (súdny spis obsahuje viac ako 1716 listov a k tomu ďalšie pripojené spisy, pozn.) a k istej jeho skutkovej

zložitosti prispeli aj opakované návrhy rodičov na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri posudzovaní označeného kritéria ústavný súd prihliadal aj na povahu konania dotýkajúceho sa ochrany záujmov maloletých detí a ich osobného statusu, ktoré si vo všeobecnosti vyžadujú postup súdu s výnimočnou starostlivosťou i promptnosťou vykonávania procesných úkonov (m. m. II. ÚS 33/99, I. ÚS 53/02, I. ÚS 368/2021, rozsudok ESLP vo veci Fiala v. Česká republika z 18. 7. 2006, sťažnosť č. 26141/03, bod 76, porovnaj tiež rozsudky vo veciach Nuutinen v. Fínsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 32842/96; Voleský v. Česká republika z 29. 6. 2004, sťažnosť č. 63627/00). Tým sa preto podmieňovalo aj prísnejšie hodnotenie napadnutého konania z hľadiska vzniku zbytočných prietáhov (m. m. III. ÚS 488/2022, I. ÚS 450/2025).

10. Maloletá sťažovateľka svojím správaním nezapríčinila vznik prietáhov. Naopak, dĺžku napadnutého konania ovplyvnilo najmä správanie jej rodičov, ktorí podávali nielen návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia (sťažovateľ podal návrh doručený 1. októbra 2023 zmenený podaním doručeným 3. októbra 2023 a návrh doručený 24. októbra 2025, pozn.), ale následne sa rozhodovalo aj o podaných opravných prostriedkoch, keď proti uzneseniu č. k. 9P/257/2022-381 z 12. októbra 2023, ktorým okresný súd zamietol návrh matky maloletého dieťaťa na nariadenie neodkladného opatrenia a nariadil zmenu režimu striedavej starostlivosti, sťažovateľ podal odvolanie a súdny spis bol 9. novembra 2023 predložený Krajskému súdu v Trnave, ktorý uznesením č. k. 11CoP/195/2023-439 z 29. februára 2024 potvrdil napadnuté uznesenie a spis sa vrátil okresnému súdu 11. marca 2024. Súdny spis sa následne opätovne od 10. apríla 2024 do 20. júna 2024 nachádzal na krajskom súde (rozhodoval o odvolaní matky proti uzneseniu okresného súdu z 20. marca 2024 o zamietnutí jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pozn.).

10.1. Ústavný súd nespochybňuje procesnú aktivitu sťažovateľa v 1. rade, ale v rámci posúdenia plynulosti postupu okresného súdu je určujúce, že za prietahy vzniknuté v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť oprávnená osoba, ale zodpovednosť nemožno pripísať ani na vrub štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, III. ÚS 49/2021, IV. ÚS 273/2025). Dobu potrebnú na rozhodnutie o procesných návrhoch rodičov maloletého dieťaťa preto ústavný súd nezapočítal do doby zbytočných prietáhov v konaní okresného súdu (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04, II. ÚS 865/2014, II. ÚS 484/2016, IV. ÚS 515/2021, IV. ÚS 78/2025, IV. ÚS 79/2025).

10.2. Odvolacie konania mali vplyv aj na dobu trvania nariadeného znaleckého dokazovanie, keď súdny spis mohol byť znalkyni zaslaný až 18. júla 2024 a po prvom predĺžení lehoty na predloženie znaleckého posudku (z dôvodu plánovanej interakcie maloletého dieťaťa s rodičmi, pozn.) ustanovená znalkyňa musela okresný súd druhýkrát požiadať o predĺženie lehoty, keďže so sťažovateľom sa jej podarilo dohodnúť termín vyšetrenia až na 29. novembra 2024, t. j. dva dni pred uplynutím prvýkrát predĺženej lehoty do 1. decembra 2024, čomu okresný súd vyhovel, lehotu na predloženie znaleckého posudku predĺžil do 8. januára 2025 a znalkyňa posudok okresnému súdu doručila 9. januára 2025. Navyše, sťažovateľ v 1. rade opakovane požiadal o zmenu už nariadených termínov súdnych pojednávaní (žiadosti doručené 20. marca 2023, 12. mája 2025, 2. septembra 2025, ktorej okresný súd najskôr nevyhovel, ale po doručení lekárskeho posudku o práceneschopnosti sťažovateľa vyhovel žiadosti doručenej 3. septembra 2025, pozn.).

11. Okrem toho ústavný súd prihliadol aj na postup sťažovateľov, ktorí podali ústavnú sťažnosť až v čase, keď okresný súd na pojednávaní 26. septembra 2025 vyhlásil rozsudok,

pričom reflektoval aj skutočnosť, že okresný súd v napadnutom konaní rozhodoval „len“ o zmene už existujúcej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností (sťažovateľ v 1. rade sa domáhal rozšírenia intervalu starostlivosti o svoju dcéru zverenú do striedavej osobnej starostlivosti rozsudkom okresného súdu č. k. 9P/136/2021-400 z 30. júna 2022 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 9P/136/2021-403 z 19. júla 2022, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, pozn.), a teda nešlo o situáciu, keď by rodičovské práva neboli dosiaľ upravené. Zohľadniť je potrebné aj časové okolnosti, keď sťažovateľ v 1. rade inicioval napadnuté konanie návrhom podaným 24. novembra 2022, t. j. len približne štyri mesiace od vydania dopĺňacieho rozsudku.

12. Navyše, v tomto kontexte nemožno celkom opomenúť, že vo vzťahu medzi rodičmi a deťmi vždy treba dať prednosť dohode rodičov a rozumnému usporiadaniu ich rodinných vzťahov s ohľadom na najlepší záujem dieťaťa. Aj z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že ak by rodičia skutočne dbali o najlepší záujem svojich maloletých detí, mohli sa na výkone svojich práv dohodnúť a k žiadnym prietahom v konaní pred súdom by nemuselo dochádzať (m. m. I. ÚS 235/2019, I. ÚS 203/2021), čo je aj prípadom sťažovateľa v 1. rade.

13. Bez potreby podrobných analýz jednotlivých úkonov v napadnutom konaní ústavný súd vo vzťahu k postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že aj keď je z obsahu súdneho spisu zrejmá snaha okresného súdu zabezpečiť potrebné dôkazy pre rozhodnutia a celkovú dĺžku konania podstatným spôsobom ovplyvnilo práve správanie sťažovateľa v 1. rade, respektíve vo všeobecnosti rodičov maloletej sťažovateľky (body 9 až 10.2. tohto nálezu, pozn.), v reflexii na predmet napadnutého konania (úprava rodičovských práv) nemožno akceptovať, aby okresný súd o návrhu sťažovateľa na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rozhodol až po takmer 3 rokoch, rozsudkom z 26. septembra 2025.

14. V tomto ohľade ústavný súd pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna, nesústredená či neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (IV. ÚS 396/04, I. ÚS 361/2022).

15. V konklúzii uvedeného ústavný súd uzatvára, že napadnuté konanie vykazuje zbytočné prietahy, ktorými došlo k porušeniu namietaných práv sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

IV.2. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

16. Z obsahu ústavných sťažností vyplýva, že sťažovatelia na základe vlastných tvrdení o existencii zbytočných prietahov v napadnutom konaní namietajú aj porušenie práva na spravodlivý proces. Ústavný súd primárne poznamenáva, že v systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť a plynulosť súdneho konania obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, respektíve práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivý proces z týchto dôvodov však napriek tomu môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy (spôsobené neodôvodnenou nečinnosťou alebo neefektívnou a nesústredenou činnosťou), ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmetu konania, teda toho, čo je pre sťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*). *In concreto*, základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (obdobne čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže byť porušené v dôsledku

existencie zbytočných prietáhov v konaní orgánu verejnej moci len za kumulatívneho splnenia, že (i) v rozporovanom konaní ústavný súd zistí a vo svojom rozhodnutí vysloví porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a (ii) intenzita zbytočných prietáhov vo svojej podstate znamená úplne zmarenie možnosti poskytnúť efektívnu a účinnú ochranu tým právam účastníka konania, ktorých ochrany sa domáha (III. ÚS 49/04, III. ÚS 348/05, I. ÚS 271/2021), čo sa prednostne predpokladá v niekoľkoročnom, spravidla desiatky rokov trvajúcim konaní. Uvedené ale nie je prípadom sťažovateľov, keďže intenzita doterajších prietáhov neznamená odopretie spravodlivosti – *denegatio iustitiae*.

17. Ústavný súd preto nezistil naplnenie podmienok na vyslovenie záveru o odmietnutí spravodlivosti, t. j. nezistil pochybenia takej intenzity, ktoré by umožňovali rezultovať záver o porušení práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto v tejto časti ústavným sťažnosťami nevyhovel [§ 133 ods. 1 *a contrario* zákona o ústavnom súde (bod 6 výroku tohto nálezu)].

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

18. Keďže v napadnutom konaní bolo síce rozhodnuté, ale sťažovateľ podal proti rozsudku okresného súdu 11. decembra 2025 odvolanie (prvé odvolanie sťažovateľa z 24. októbra 2025 bolo doručené súdu pred vyhotovením rozsudku bez odôvodnenia s tým, že odôvodnené odvolanie doručí po doručení rozhodnutia, pozn.) a medzitým 26. novembra 2025 požiadal o preklad rozsudku do maďarského jazyka, čomu bolo vyhovené, okresný súd v súčasnosti vykonáva úkony súvisiace s predložením súdneho spisu krajskému súdu (§ 373 a nasl. Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), ústavný súd preto prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

19. Sťažovatelia sa domáhajú, aby ústavný súd priznal každému primerané finančné zadosťučinenie 7 000 eur. Vzhľadom na konštatovanú nečinnosť a nesústredený postup okresného súdu, uložený príkaz konať, správanie sťažovateľov, ktorí podali ústavnú sťažnosť len štyri dni po vyhlásení rozsudku okresného súdu, reflektujúc pritom aj ďalšie správanie sťažovateľa v 1. rade, ktorý aj napriek tomu, že v ústavnej sťažnosti tvrdil, že svojím správaním prietahy nespôsobil, prispel k celkovej dĺžke trvania napadnutého konania (body 9 a nasl. tohto nálezu, pozn.), majú na pamäti, že cieľom priznania finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznal sťažovateľovi v 1. rade finančné zadosťučinenie 700 eur a sťažovateľke v 2. rade 1 400 eur a vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel (body 3 a 6 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

20. Dikcia § 73 zákona o ústavnom súde svojou štruktúrou (vzťah odseku 1 a 3) vytvára koncept, podľa ktorého účastník konania na ústavnom súde v zásade sám znáša trovy takeého konania a len v odôvodnených (i) prípadoch ústavný súd môže (ii) podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania. Zákon o ústavnom súde nestavia právo na náhradu trov konania do nárokovateľnej polohy, ako je to v iných druhoch regulovaných právno-aplikačných procesov

(napr. civilné sporové konanie, správne súdne konanie, exekučné konanie a ďalšie). Ústavný súd tak disponuje širokým priestorom na úvahu o tom, či vôbec priznať náhradu trov konania, a ak áno, v akom rozsahu (III. ÚS 209/2020, I. ÚS 238/2021).

21. Ústavný súd sťažovateľovi v 1. rade podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2025 (prevzatie, príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) v sume dvakrát po 371 eur a režijný paušál v sume dvakrát po 14,84 eur, t. j. spolu 771,68 eur [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“)]. Priznanú odmenu podľa § 18 ods. 3 vyhlášky zvýšil o 23 % daň z pridanej hodnoty, t. j. o sumu 177,49 eur, pretože aj keď právny zástupca sťažovateľa v 1. rade sám nepreukázal skutočnosť, že je platiteľom tejto nepriamej dane, ústavný súd vlastnou činnosťou a vo verejnosti dostupnom zozname daňových subjektov registrovaných pre DPH, vedenom finančnou správou Slovenskej republiky, zistil, že právny zástupca sťažovateľa je platiteľom DPH. K vyhľadávacej činnosti pristúpil z dôvodu vyčíslenia trov konania aj s DPH.

22. Ústavný súd sťažovateľke v 2. rade podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2025 (prevzatie, príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) v sume dvakrát po 371 eur a režijný paušál v sume dvakrát po 14,84 eur, t. j. spolu 771,68 eur (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky).

23. V prejednávanej veci však nie je dôvodné, aby sťažovateľom bola priznaná náhrada trov konania v plnej výške (body 21 a 22 tohto nálezu, pozn.), keďže sťažovateľ v 1. rade a jeho maloletá dcéra ako sťažovateľka v 2. rade podali svoje ústavné sťažnosti nielen v rovnaký deň, 30. septembra 2025 (teda len štyri dni po vyhlásení rozsudku okresného súdu, a tým sa oslabuje opodstatnenosť úvah o ich skutočnej subjektívnej právnej neistote spôsobenej namietanými prietrahmi v konaní, pozn.), ale ústavné sťažnosti sú obsahovo, formálne a štylisticky takmer identické (na mnohých miestach ide o doslovné skopírovanie celých odsekov, pozn.), čím sa odôvodňujú pochybnosti o skutočnom právnom zastúpení jedného zo sťažovateľov a účelnosti trov právneho zastúpenia.

24. Preto ústavný súd vyhodnotil ako dôvodné priznať sťažovateľom (body 4 a 5 výroku tohto nálezu) trovy konania iba sčasti, a to v polovici zo súm vyčíslených v bodoch 21 a 22 tohto nálezu (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde), a vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel (bod 6 výroku tohto nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu